

מסכת סנהדרין

פרק ב משנה א

כִּי גָדוֹל הוּא וְדַבֵּר אֶתְהוּ, מַעַיד וּמַעִידין אֶתְהוּ, חֹלֵץ וְחֹלְצֵין
לְאֶשְׁתָּו, וּמִקְבְּמֵין אֶתְהוּ, אֲבָל הַוָּא אֵינוֹ מִיּוּבָם, מִפְנֵי שֶׁהַוָּא
אָסּוֹר בְּאַלְמָנָה. מַת לוּ מַת, אֵינוֹ יָצָא אַחֲרֵי הַמְּטָה, אֶלְאֵי
גְּסִין וְהַוָּא גְּגָלָה, הַוָּא גְּגָלֵין וְהַוָּא גְּכָסָה, וַיָּצָא עַמְּקָנוֹ עד פֶּתַח
הַעִיר, דָבְרֵי רַבִּי מַאֲיר. רַבִּי יְהוּדָה אָוֹמֵר, אֵינוֹ יָצָא מִן
הַמְּקָדֵשׁ, שֶׁגָּאָמֵר (וַיָּקֹרֶא כָא) וּמִן הַמְּקָדֵשׁ לֹא יֵצֵא. וְכֹלֶשׁ
מְנַחַם אֶחָרִים, דָרְךְ כָל הַעַם עֹבְרֵין בָּזָה אַחֲרֵי זֶה וְמִמְּנָה
מִמְּאֹעוֹ בֵינוֹ לְבֵינוֹ הַעַם. וְכֹלֶשׁ מְתַנְחָם מֵאֶחָרִים, כָל הַעַם
אָוֹמְרִים לוֹ אֲנוּ כְּפָרְתָה, וְהַוָּא אָוֹמֵר לְהַוָּא תִּתְבְּרֹכוּ מִן הַשְׁמִים.
וְכֹלֶשׁ מְבָרֵין אֶתְהוּ, כָל הַעַם מְסֻבֵּין עַל הָאָרֶץ וְהַוָּא מְסֻבֵּן עַל

הַסְּפָסָל:

